

Міжнародний тероризм завдає непрямий ефект, що посилює прикордонний контроль в Шенгенській зоні. Наприклад, після терактів в листопаді 2015 р. в Парижі, коли загинуло 130 осіб, в ЄС було посилено контроль на кордонах між державами союзу. Це мало вплив на обсяги товарів, адже більша кількість товарів залежить від автоперевезень. Дослідники вважають, що відміна спрощеного огляду на кордонах, знизить річний обіг товару на 220 млрд. євро. Уряд Франції вважає, що контроль на кордонах призведе до спаду річного ВВП Євросоюзу на 100 млрд. євро (0,8%) [4].

Багаті країни легше справляються з економічними наслідками терору, ніж бідні країни, що розвиваються. В семи розвинених азіатських країнах ефект теракту був незначний, тоді як в 35 країнах, що розвиваються один теракт на мільйон жителів забезпечив спад на 1,4% ВВП. Це все було пов'язано з тим що економіка країн, що розвиваються залежать від інвестицій, через нестабільну ситуацію приплив інвесторів зменшується [4].

Міжнародний тероризм має вагомий вплив на економіку країн, через терористичні акти, країни втрачають велику кількість коштів, які б могли послугувати покращенню життю населення. Вагомі кошти витрачаються для відновлення всіх збитків, що завдали терористи, тому треба удосконалювати систему безпеки для запобігання нанесенню збитків території.

Список використаних джерел:

1. Будаева, С. В. Сучасний тероризм: сутність, типологія, проблеми протидії: навчальний посібник / С. В. Будаева, П. В. Сапунова – 2013. – С. 116
3. Global terrorism index: Звітність Інституту економіки та Світу -2019-с.5-30
4. Global terrorism index: Звітність Інституту економіки та Світу-2020- с.5-40
5. Офіційний сайт Організації Об'єднаних Націй. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org/>

Дон О. Д., Асєєва А. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ

У своїй промові в січні 2020 року генеральний секретар Антоніу Гутерріш назвав виклики сучасності «чотирма вершниками апокаліпсису». Перший вершник – сильна геостратегічна напруженість з реальним ризиком «Великого розлому». Другий вершник – глобальне потепління: криза стає ближче до точки неповернення. Третій вершник – зростання недовіри суспільства урядам країн, часто переростає в ненависть, на тлі невдоволення нерівністю і «несправедливістю» глобалізації. Останній вершник – зворотна сторона розвитку цифрових технологій, що загрожує втручанням в приватне життя, поширенням неправдивої інформації і застосуванням бойових автономних систем у війні [1].

П'ятим вершиником виявилася пандемія нової коронавірусної інфекції COVID-19, яка забрала сотні тисяч життів і занурила світ у рецесію набагато глибшу, ніж у 2008-2009 роках. Поки національні лідери були зайняті боротьбою з коронавірусом у своїх країнах, на міжнародній арені панувало затишшя, багато міжнародних програми змушені були тимчасово зупинити свою роботу або перейти в дистанційний режим. Рада Безпеки при цьому перетворилась в стороннього спостерігача.

Перспективи розвитку міжнародного співробітництва в цілому після кризи COVID-19 не є очевидними. Уряди, зайняті відновленням внутрішньої економіки, не будуть проявляти волю до боротьби зі зміною клімату. В такому випадку ООН під егідою Ліги Націй, не в змозі перешкодити державам, що змагаються одна з одною.

Проте, більш ймовірний сценарій розвитку міжнародних відносин є менш драматичним. За інерцією основні міжнародні організації та підрозділи, програми ООН продовжать свою діяльність, а країни, що розвиваються підтримають співпрацю.

Багатополярна система стане менш «хаотичною» і більш стриманою, що приведе її до неможливості зрушити з мертвої точки. З іншого боку, екстраординарні часи могли б дати імпульс системі міжнародних відносин, в якому вона потребує, щоб сміливіше встали на шлях реформування і модернізації. Через пандемію були відкладені заплановані зустрічі з великими глобальними проблемами. Однак, дане призупинення може дати шанс свіжому мисленню.

Відповідно ООН як центральний глобальний форум для міжнародного співробітництва також може скористатися ситуацією і провести необхідне реформування. Точно так же, як Друга світова війна спонукала лідерів країн створювати інститути для запобігання війн, криза COVID-19 призведе їх до створення інститутів для запобігання пандемій і, поряд з національними і регіональними органами, для захисту від біотероризму.

На 75-ій ювілейній сесії Генеральної Асамблеї в вересні 2020 року Генеральний секретар Антоніу Гутерріш у своїй промові виділив основні цілі підвищення ефективності ООН. Генсек висловив думку, що після пандемії, міжнародні відносини не можуть повернутися до колишнього світового порядку, які вигідні лише небагатьом. «Нам необхідні нова модель глобального управління, більш збалансовані фінансова і торгова системи, ефективне надання найважливіших глобальних суспільних благ і прийняття рішень на основі стандартів екологічної стійкості. Орієнтирами для відновлення після COVID-19 і зусиль, спрямованих на відродження багатосторонності, повинні бути справедлива глобалізація, права і гідність кожної людини, життя в гармонії з природою, визнання прав майбутніх поколінь і успіх, вимірюваний не економічними, а гуманітарними показниками» [1].

Тільки багатостороння і рівноправна Організація Об'єднаних Націй зможе ефективно боротися з глобальними викликами сучасності. Антоніу Гутерріш повідомив, що ООН також працює «над розширенням географічного різноманіття кадрового

складу. У березні 2020 роки я оголосив про початок здійснення Стратегії щодо забезпечення географічного розмаїття, спрямованої на поліпшення представленості в Секретаріаті непередставлених держав-членів» [2].

Не виключено, що для прийняття рішучих заходів з реформування знадобиться великий з'їзд, як в Сан-Франциско в 1945 році. Переосмислення правил повинно бути ще більш всеосяжним. Така перспектива виглядає надуманою, коли світ поглинений боротьбою з вірусом і коли США і дві інші великі держави ведуть нову холодну війну. Проте, в розпал Другої світової війни важко було уявити, що виникнуть інститути, які будуть підтримувати мир протягом трьох чвертей століття.

Майбутня роль ООН на міжнародній арені неочевидна. Однак, необхідність існування подібної міжнародної організації безсумнівна. Сучасна ситуація вимагає розгалужених каналів дипломатичної та суспільної комунікації, узгодження інтересів і вироблення хоча б самого спільного бачення найбільш важливих проблем.

Таким чином, можна прийти до висновку про те, наслідки пандемії COVID-19 повинні дати імпульс процесу реформування Організації Об'єднаних Націй. Безумовно, ретельний аналіз і прогнозування, з яким ООН підходить до прийняття рішень щодо реформування необхідний, так само як необхідний прояв волі до прийняття цих рішень. Тільки тоді ООН зможе розвиватися як прообраз глобального громадянського суспільства, яке буде ефективно справлятися з викликами сучасності.

Список використаних джерел:

1. Глава ООН о приоритетах на 2020 год [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://news.un.org/ru/story/2020/01/1371131>
2. Годовой доклад ООН 2020 год [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.un.org/annualreport/ru/0-introduction/index.html>

Дон О. Д., Боброва Д. О.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ВПЛИВ ПАНДЕМІЇ COVID-19 НА РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ

2020 рік змінив світ практично до невпізнання, міжнародна економіка була введена в стан стагнації. Жодна країна не залишилася незачепленою наслідками кризи COVID-19 для більшості галузей економіки. Ця криза справді не схожа ні на яку іншу [1]. За оцінками експертів МВФ, обсяг світового ВВП скоротився на 4,4%, однак прогнозується його зростання на 5,2% в 2021 р. [2].